

ЕРИХ КЕСТНЕР

ЛЕТЯЩИТЕ ХОРА

Превод от немски: Венцеслав Константинов, 2016

chitanka.info

На 30 май 1978 година, в седем часа сутринта, Фил Боцтербек откъсна лист от календара в своята самолетна кабина и си каза:

— Three cheers, old boy!^[1]

После, надвесен от прозореца на кабината, си изми зъбите, обу си пантофите и мина на обиколка. Потупа по рамото дванайсетгодишния си син, който седеше до щурвала и се прозяваше, а на жена си, която се опитваше да отбие Мейбъл, най-малката, каза:

— Дороти, днес подобрихме рекорда на Смайл по продължителност на полета точно с десет години.

Малката Мейбъл от радост запляска с ръчички, а жена му рече:

— Драги, ще дойде време, когато ще слезем обратно на земята. Двайсет години по въздушна линия е доста напрегнато, за бога! Искан ми се пак да ида на театър, но преди всичко: децата растат.

Фил се почеса зад ушите, засмука изстиналата си лула с рязан тютюн и както постъпват мъжете от неговия тип, добродушно каза:

— Така или иначе, налага се да хвърлим Том. Най-добре над Бостън. Там имало добри колежи. Най-сетне трябва да завърши шести клас, този хъшлак.

Това обаче не бе казано злобно. Фил Боутервек бе примерен съпруг и баща. Двайсет години по въздушна линия, все напред-назад между Фриско и Ленинград, не са повод за изневяра и подобни... Дороти срамежливо каза:

— Скъпи, дори да хвърлим Том, няма да останем по-малко.

Фил здраво се плесна по коляното и се засмя:

— По дяволите, пак ли?

Тя кимна изчервена и мечтателно промълви:

— Така ми се иска да лежа пак в истинска родилна клиника. Тези десет раждания във въздуха малко ме понапрегнаха, мили съпруге.

Фил я целуна по челото и викна:

— Ще го имаш, скъпата ми!

После се запъти към детската кабина, за да разбуди малчуганите.

Щом се облече, Том прати радиograma до Темпелхоф: „Следобед прелитаме над Берлин... Молим да има готови за старт товарни самолети с гориво и провизии... Боутервек“. След това каза:

— Тате, искам да се ожения. Вчера дъщерята на краля на течния сапун Блъфхаус ми телеграфира и се осведоми дали още съм ерген. Желая да има напълно неопитен съпруг. Щяла да ме чака. Тя е

племенника на императора на Южна Америка. От добро семейство. И ето как изглежда!

Том показа една радиофотография. Бащата плю към прозореца; за жалост той не беше отворен. После каза:

— Момче, момче, първо трябва да изкараш шести клас! Тъкмо говорих с майка ти по този въпрос и всъщност решихме вдругиден да те пуснем с парашут над Бостън и да тръгнеш на училище.

Том се ухили и отбеляза:

— Известно ми е какво трябва да знае един богат зет.

Баща му през смях го ръгна в слабините и рече:

— Прав си! Изглежда хубава. А къде живее момичето?

— В Ню Йорк.

— Съобщи й, че вдругиден кацаме в Ню Йорк. И го извести на всички радиоконпании. На мене също летенето ми дойде до гуша. Искане ми се отново да се обръсна при Гибсън.

Бащата излезе, за да смени Джони на щурвала. Том веднага хукна към преподавателя.

Следобед минаха над Берлин. Товарните самолети летяха с еднаква скорост плътно над тях; семейство Боутервек, както вече двайсет години, получиха гориво, провизии и вода. Близнаците Пърси и Сесили обслужваха товарния магнит, който улавяше варелите и ги спускаше в отделението за припаси. Постепенно небето се изпълни от стотици самолети. Развяваха се хиляди знаменца. Проведе се въздушен парад. Германският имперски суперинтендант произнесе по високоговорителя разтърсваща реч, честити двайсетгодишнината на полета и провъзгласи всички настоящи и бъдещи обитатели на рекордния самолет за бивши ученици на Николаевската гимназия. Просто да се разплачеш!

През нощта семейство Боутервек прекосиха Ламанша. Парижките и лондонските самолетни ескадрили бяха празнично осветени и рисуваха по небето живи картини. Накрая оформиха гигантска триумфална арка, през която трябваше да премине семейство Боутервек. Един ден по-късно прелетяха над Нюфаундленд, а по обед кацнаха в Ню Йорк.

Цяла Америка се бе събрала на летището. Две до три хиляди души бяха смачкани в навалищата. Умряха безмълвно, за да не попречат на празненството. Всички монарси на Щатите бяха там и

молеха за автографи. Полкът на рекордьорите проведе стрелба за салют. Самият Боутервек бе понесен на рамене от четирите най-възрастни жени на Америка, докато неговото семейство разговаряше с най-честваните величия на континента: Хари Бейкър, който бе най-страшният масов убиец в Щатите; Мери Хичинс, която тъкмо се бе развела за четирийсети път; Стюарт Стъпс, който ядеше само жива риба; Вивиан Лорънс, която двадесет години бе стояла изправена на пръсти. Семейство Боутервек се ръкува с всички знаменитости. Само техният предшественик в рекорда Бен Смайл не беше дошъл. В своето отчаяние се беше оставил да го изяде един мравояд. Краят му сигурно е бил ужасен. Пеги Блъфхаус, годеницата на Том, естествено, също бе там. Венчаха ги на самото място и после на камили — тогава камилите бяха много на мода — яздиха до новия си дом.

Останалите членове на семейство Боутервек бяха заведени в един предоставен от правителството стъклен палат, където им пожелаха да се разположат удобно. Разбира се, дължали го на самите себе си и на страната, задето през седмицата между девет и осемнайсет часа се организирали развеждания, останалото време им принадлежало. Одобреното от държавата почетно възнаграждение било обвързано с едно-единствено условие: след кончината им да ги консервират и да ги показват в музея като пример за подражание на учениците. Семейство Боутервек подписаха договора и го спазиха цели три дни.

След това през нощта тайно се качиха на самолета си и отлетяха. Наситили се бяха на своя земен живот. Дороти Баутервек каза, че вече не дава пет пари за клиниката и театъра. А Фил отново се бръснеше сам. Оставиха кратко писмо до правителството. То никога не беше публикувано. Вероятно съдържанието му не бе особено подходящо за обнародване.

През 1995 година семейство Боутервек все още продължаваше да лети. Между Фриско и Ленинград. Съвсем като преди. Разбира се, родителите починаха. Другите обаче продължиха, успяха с помощта на самолетната поща да си доставят съпрузи и жени и повече никога не се върнаха на земята.

Не желаеха да срещнат жив човек.

[1] Трижди браво, старче! (англ.). — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.